

Skautlus

Juhiseid noorte juhtidele

IV vihk

Koostanud
skautmaster H. Michelson

Vanemskautlus

Puuduv osa eesti noorsoo-organisatsioonide töös.

Isetegevus 17—20 aastastele noortele. See on puuduv osa, mida veel peaaegu ükski noorsoo-organisatsioon pole meil lahendada suutnud. Isegi algatused puuduvad, kui siis, ainult katsesused.

Kaheldamatult on see ka raskeim probleem. Leida noormeestele sobivat tegevust n.-ö. „eneseotsimise ajajärgus“. Leida tegevust, mis neid huvitaks, neid haaraks, mis tooks neid positiivsele isetegevusele, ja mõjuks neis ühel ajal kasvatavalt, iseloomu kujundavalt. See on aja järk, mille kestel kujuneb elukäigu suund.

Prægune koolisüsteem, mitte üksnes meil, vaid ka mujal, seisab siin veel raskelt lahendatava probleemi ees. Algkooli lõpetanutes valgub suur osa noori n.-ö. „ilma peale“. Raskusi on ka keskkooli sellevanuse generatsiooniga.

See on aga elu suuna kujunemise seisukohalt tähtsam aja järk kui ükski teine. Lastevanemad kurdavad tõsiste põhjendustega poiste püsimatusest ja sõnakuulmatusest.

Noor aga ei taha enam olla laps, vaid temal on õigustatud tung enese huvide rakendamiseks. Kui ei ole väärilist ümbrust ja väärilisi vanemaid sõpru ega juhatajaid, siis satuvad noored kuristiku äärel.

Kõlgi noorte juhtide, pedagoogide ja noorte sõprade ning vanemate ühine huvi on selle küsimuse kaalutlemisele asuda suurema tähelepanuga.

Järgnevad read, mis toodud Inglise vanemskautluse (Rover-scouting) alustelt, on oma mõtteilt püütud kohandada meie rahvuslikele oludele ning huvidele, suudavad ehk mõnevõrra olla juhisteks, mis aluseil vastavaid tegevusaluseid võiks kohandada meie oludele.

Nendessee süvenemine toob need vahest selgemalt silme ette.

Vanemskautluse ülesandeid

Sihid — meetod — juhtimine

Vanemskautlus on kujunenud poisipõlve ning skautlusele järgneva astmena vanemate poiste jaoks.

Temas ilmnevad võimalused, nagu:

- a) vanemate skaudijuhtide abistamine rühmituse töös;
- b) enesekasvatus teenistuses ühiskonnale;
- d) algajate vanemskautide instrueerimine.

Need kolm osa kujundavad vanemskautluse tervikliku tegevuse.

Teatud hädaoht seisab selles, nii tegevuse algul kui ka hiljem, et satutakse ülivaimustusse ühel või teisel üksiklal neist.

Vanemskautluse kasvatusel on sama eesmärk, mis skautidel, kuid avaramas vaatevinklis, pakkudes vanematele poistele võimalusi — kujundada ise kasuliku edukäiku elule.

Vanemskautlus võtab oma alla poisid „eneseotsimise“ ajajärku, arendades teda iseloomult ja võimeilt — rakendades skautluse ideid tegelikule elule, laiemas mõttes just praktilisest küljest, mis kokkuvõetult kujundaks:

- a) õnneliku, terve ja kasuliku kodaniku,
- b) kujundaks edukäigu eluks,
- d) võimaldades skautlemist — praktil. teovõime ja loodusele lähenemises,
- e) kasvatuses, teenistuses skautluse aadetel,
- g) teiste teenimise.

Siin on öeldud kõik. Tuleb hoiduda, et poisid vanemskauti eas ei kalduks äärmise vaimustuseni üksikuil harudel, vaid et nende areng oleks tasakaalustatud.

„Eneseotsimise“ ajajärk.

Vanemskautlus ei ole mõeldud kasvatusena kogu eluaeg; temal on oma

eriline ülesanne ja põhjus, mille lahendab aeg mõne aastaga. Teisiti eksiksime skautluse põhjaluste vastu.

„Leida iseennast“ — on ajajärk, mille kestel kujuneb elukäigu suund ja vanemskautluse ülesandeks on siinkohal abistada oma võimalustega — isegi elukutseni.

Tohiks küll loota, et teotsedes vanemskaudina saabub aeg, kus see eriline põhjus laheneb, temast üle jõutakse; siis noormees asub oma töö juurde kui kodanik, kuid seesmiselt ta jääb skaudiks.

Nii võiks öelda — „ükskord skaut — alati skaut“, kuid mitte aga — „ükskord vanemskaut — alati vanemskaudiks“.

Kasvatustüübid.

a) Koondused — vabalt kujundatud, niisugusel kujul nagu ise leitakse kõige soodsamana.

b) Välistegevuses.

Jällegi tuleb silmas pidada tasakaalustatud tegevust. Eelistatud on siiski väline tegevus.

Juhid.

Vanemskautide juht on „juht, filosoof ja sõber“.

Juhina — näidates teed vastu elule, skaudiseaduste ja töötuse tõlgituses.

Filosoofina — püüdes näha elu tervikuna. Kogemused kaaluvad palju, välja mõelda aga õigeid kogemusi ning vaateid — veelgi enam.

Sõbrana — tema on üks, kelle poole iga vanemskaut võib pöörduda usaldavalt, vastastikusel mõistmisel.

Iga vanemskautide juht peab omama kindlasti teatud määral huvisid väliseks tegevuseks, muidu oleks temal raske kohanduda põhimõttele, mis väljendatud

Baden-Powellil poolt: „Vanemskautlus on rõõmus vabaõhu ja teenistuse vendlus“.

Kellele on vanemskautlus mõeldud?

1) Skautidele 17—18 aasta vanuses, kes soovivad jätkata skautlikku tegevust ja osa võtta välistegevusest sarnanevate huvide ja väljavaadetega poiste seas.

2) Mitte-skautidele noormeestele, kes tahavad osa võtta vabaõhu elust laagri ja matkade kaudu ja käituda skautiseaduste alusel.

Mis vanemskautlus ei ole?

1) Ei seltskondlik ega spordiklubi.

Vanemskautlus sisaldab küllaldaselt määralt seltskondlikke üritusi ja sportimist, kuid avaramalt vaateväljalt. Kes aga tahaks ühel või teisel harul spetsialiseeruda, sellele tuleks soovitada mõnda teist organisatsiooni.

2) Ei skaudijuhtide klubi.

Seda võib jällegi kujundada teise viisil, maleva juhi ja tema abiliste ülesandeks on väljendada mõjuvõimu ja süvendada vaimu, mis koondaks juhid.

Vanemskautluse peamine põhjus on kasvatus, alates 17—18-aastaste poistega, ja seda peetagu alati silmas, kõik teised olukorrad peavad selleks tee vaba hoidma.

Teatud raskusi on uute mitte-skaut vanemskautidega (vaata ka „Skautlikul teel“, lk. 188).

Vähemalt esialgu tuleb siin tegevuses kindel vahe tõmmata.

Vanemskautluse juhi peamiseks ülesandeks on siin jõuda selgusele nende kalduvustes ja huvides ning väljavaadetes, otseselt nende eneste kaudu ja kaudselt isikute kaudu, kes neid hästi tunnevad.

V a n u s.

Vanemskaudiks astuja alammääraks on 17 aastat sisse astudes ja soovitav 18 aastat töötuse andmisel.

V o r m i r i i e t u s.

Vanemskaudid on selleks küllalt vanad ja teadlikud, et kanda lihtsat korralikku ja eeskujulikku vormiriidet. Liigesed isiklikud iseärasused vormi juures väljendavad tujukust, mitte aga pioneeri või praktilist teovõimet ja üldse on vajalik harjuda ühistundele vormikandmise mõttes.

Korralikku mundrikandmist põhjustavad asjaolud:

a) lojaalsus skautluse suurjuhi vastu,

b) eeskujulikkus skautidele,

d) ühtlus organisatsioonis,

e) skaudi vormiriidet ei ole sarnane ametimundriga, spordimeeste ega golfimängijate omaga,

g) sk. mundril võivad aset leida erinevad esemed laagri- või rännaku praktilise külje huvides.

U u t e — a l g a j a t e s o o v i a v a l d u s i — astuda vanemskautideks — läbi kaaludes jõutagu selgusele, kas vanemskautlus suudab siin omi ülesandeid täita.

„Selleks on katseaeg, et näha, kas vanemskautluse tegevus sobib sisseastujale või mitte“ (vaata ka „Skautlikul teel“, lk. 189—190).

See väljendus annab kaks vaatekohta ettevalmist. ajajärguks algaja-vanemskaudi suhtes:

1) kas vanemskautlus on see õige kasvatusviis tema jaoks;

2) kas tema on kõlblik vanemskautide ühikusse.

Selles tuleb ära tähendada väliselt, et ei ole siin mingit mõju poisi iseloomule, kui vastus ühele neist on eitav; mõni teine organisatsioon sobiks tema huvidele ja vajadustele paremini.

Kasvatatusviis.

Juhi kohuseks on selgusele jõuda poiste iseloomudes, väljavaadetes, huvides, tegevuses, koduses olukorras, — väljudes poisi olukorrast — teda ettevalmistada elule ja skaudi seaduste ja töötuse alustel.

Seda on soovitatav teha eraviisilise, kuid põhjendatud vestlusega.

Paremaid võimalusi selleks pakub osavõtmine poiste matkadest.

Üldised sellelaadilised arutlused või vestlused olukordadest ülesaamise sihiga koondustel mõjustavad igäüht abistavalt.

Algajaid, eriti mitte-skaute algajaid võib lasta koostada test, n.-ö. ülevaade läbiloetud käsiraamatuist ja mujalt vanemskautlusse puutuvate osade kohta.

Juhi kohuseks on juhtida algaja läbi ettevalmistus-perioodist, erilist rõhku pannes praktilise tegevuse süvendamisele.

Mitte-skautidele algajaile vanemskautluses tuleb rohkem tähelepanu ja vaeva pühendada.

Pole tarvidust nõuda üksikasjades skaudi katsete nõudeid, kuid algajail vanemskautidel võimaldatagu demonstree-rida oma võimeid praktikas.

Katse aeg.

Kindlat aega ei tarvitse ette määrata.

Tavaliselt soovitatav aeg tarviliku ettevalmistuse teostumiseks on 3 kuud, kuid mitte-skautidele on eelistatud pikem aeg.

Eriolukordne ajapikendus võib teostuda ainult erilistel põhjustel, mis olgu algajaile mõistetav.

Pea meeles, et see ajajärk omas tegevuses põhjeneb vastastikusel arusaamisel, vabas mõjutuses.

Enesekatsetamine.

(Vaata sellekohane ülevaade käesolevas teises.)

See ülevaate-jaotusleht on esialgne, tema ülesandeks on öelda — „Mõtlet oma

teistele nõrkustele“ või teiste sõnadega — „leia oma nõrkusi.“

Ta sobib kõigile vanemskaudiks astujaile. Ei ole tarvidust seda võtta mingi eeskirjana. Arvesta individuaalset vajadust igal ajal.

Enesekatsetamises tuleb hoiduda aga liigsest süvenemisest, n. ö. ülekatsetamisest. Huumor ei tohi enesekatsetamiselgi puududa.

Vanemskaudi vastutus.

Vanemskaudina kasvatades end paremaks inimeseks ja kodanikuks pea meeles, — kas sa seda ise tead või mitte: — poisid sinu ühikusi või ümbri-ruuses vaatavad alati sinu peale üles. Poisid on „aukartistäratavad“ järeleai-majad. Kaheldamatult tekib igas inimeses tõsine aukartus, kui ainult mõtelda neile suurtele pahedele või suurtele väärtustele, mida inimene võib põhjustada poistes nende antud eeskujude kaudu.

Kaaslasele, kes nendest vanem ning kes on võitnud nende imetluse oma isiksuse või mingi teo kordasaatmisega, vaatavad poisid kui kangelasele.

„Minult küsiti alles hiljuti,“ jutustab lord Baden-Powell, „mis see oli, mis andis minule omal ajal kui poisile tõe, harrastada erilise innuga jalgpallimängu. Ma võin kirjutada selle vahenditult ühe minust vanema poisi mõju arvele. Ta oli laialt tuntud liidumängija ning tol ajal, kui ma alles kooli astusin, olin tema kannupoisiks ning mulle langes osaks au, hoida mängu ajal tema kuube, puhastada tema saapaid ning poriseid rõivaid ja tuua temale sooja vett, kui mäng oli möödunud. Kuid nüüdki näen teda oma vaimusilmaga jooksmas kergel sammul, mis ei näinud kunagi tormavana, kuid ta oli ikka ja alati õigel kohal valmis, et tabada palli. Ning ma mäletan seda innukat heitluse momenti, mis sundis peatuma ühe poisi valitsematu suu, kes arvas mehise olevat

lobiseda parajasti mingit nilbet lugu. Kohe algusest peale ma igatsesin te-
maga võistelda, kuigi ta tollest ajast
kuni tänapäevani kunagi ei aimanud
seda, kuivõrd ta minusse mõjus. Oli ju
tema eeskuju see, mis kujundas suurema
osa minu elust koolis.“

Kui meiegi, vanemad eesti skaudid,
tagasi vaatame oma nooremaile aastaile,
kas meilgi ei meenu üks või teine isik
või tegu, mis on jäänud kestvalt mällu
ja edasi kandunud oma mõju kaudu?..

Nõnda on teil, vanemskautidel või va-
nematel poistel, nooremate kaaslaste seas
säärane vastutus õlgadel, mida teie va-
hest alul ei kujutlegi. Teie võite juh-
tida nii mõndagi poissi hea või halva
poole, vastavalt sellele, mida teie teete
või ütlete.

JÄRSK OLEK.

Kas sind viib rööpast välja, kui as-
jad lähevad viltu või kui inimesed sind
erutavad?

„Õilis on olla hea, kuid õpetada teis-
tele headust, on õilsam ning nõuab vä-
hem vaeva.“ Nõnda ütleb Mark Twain,
kuid tuleb küll kahelda ütluse viimases
osas, sest õpetamine toimub peamiselt
isikliku eeskuju kaudu; selles peame
valvel olema. Ole valvel, kui mitte enda,
siis vähemalt nende huvides. Näed isegi,
et sul avaneb siin määratud võimalusi,
kui sa neid tahad vaid kasutada oma
nooremate kaaslaste hüveks. Sina võid
neile kätte näidata tähiseid oma ülalpi-
damisega rõõmsa ja mehise sõpruse, tõe-
lise elu ja kasina kõne suunas.

Mõttele endamisi järele, kas sul pole
mõnda puudust, mida sa ei tahaks lasta
järele aimata, ning püüa asendada seda
millegi paremaga. Siin on mõned näi-
ted sagedamatest nõrkustest:

Sunni end naeratama ning siis naera
häiringu suhtelise tähtsusetuse üle. Kui
sul on õigus, siis sa ei tarvitse pead kao-
tada, kui sul aga pole õigus, siis ei või
sa seda enesele kahjuks mitte lubada.

SUITSETAMINE.

Pea meeles, et poisid aimavad sind
järele ning et suitsetamine on nende ter-
visele kahjulik.

Ära suitseta. Kui suitsetad, siis
mitte nende seltsis.

VALITSEMATU SUU.

Kas sa vannud ärritatud meeleolus
või tarvitad järelemõtlematult inetuid
sõnu?

Püüa „vilistada“ — ning loobu neist.

LOIDUS JA KÖHKLEMINE.

Kas sul on kalduvusi visata tänaseid
toimetusi homse varna või pealt vaa-
data, kui teised töötavad või mängivad,
või kardad sa tuleviku raskusi enne
nende saabumist?

Kääna varrukad üles ja tegutse. „Pea
silmas ka kõige halvemat, kuid näe
head.“ Võta toimetused homse varnast
ja õienda nad kohe.

HURJUTAMINE.

Kas ei ole sa ehk harjunud kõnelema
palju teiste eksimustest, nähes ainult
nende vigu?

Lähtu põhimõttest, et halvemaski on
head. Selle leidmine on vaeva väärt.

KANNATAMATUS.

Kas sa teed endale etteheiteid või muutud kärsituks ning sajabad ebaõnne üle, kui asjad ei toimu nõnda, nagu sa soovid?

Tasa ja targu: võidu pärib püsivus ja järjekindlus. Kannatus on iga edu saladus.

RASKEMEELSUS.

Huumoripuudus.

Kui igas asjas on pisutki head, siis on selles ka sama palju nalja. Selle äratundmine aitab nii mõnestki lootusetust murest üle. Näita oma poistele, kuidas naerda ka töö juures.

SALLIMATUS.

Kas sa ei liialda oma erilise ühiskondliku klassi, partei või usu pooldamisel?

Need vahetegemised kaovad, neid tuleb endas maha suruda skautluse vendlusaate ees. Viljelda sallivust — õpeta oma poistele kaaluda iga asja mõlemaid külgi, enne kui millegi üle otsustada. Vaatle asju avasilmi — sinu silmaring laieneb.

ISEMEELSUS.

Seda väljendust tarvitatakse tihti sõnakuulmatuse, lojaalsuse ja distsipliini puudumise tähistamiseks. Selles peitub sagedasti ka enda ülehindamise pahe, mille kaasas käib teiste nõrkuste esiletoomine.

Arenda vastutustunnet ja enesevalitsemist selles vabas vaimus, et mängid mängu oma poole ning mitte oma isiku eest.

OMAKASUPÜÜDLIKKUS.

See on inimkonna halvemaid pahesid, põhjustab lühinägelikke vaateid ning tekitab isiklikku ja ühiskondlikku rahulolematust.

Viljelda omakasupüüdmatus, s. o. aseta teised esikohta, ennast teisena. Püüa vaadata avaramalt.

RAHULOLEMATUS.

Tavaliselt eneseülendamise (egotsentrisimi) ja elunõudlikkuse tagajärg.

Tee teisi õnnelikuks, ja sa oled ka ise õnnelik. Tunne ära, et oled küllaltki heas seisukorras, tunne rõõmu elust, looduse ülevusest, imedest ja ilust. Vabane oma isiku orjamisest.

PESSIMISM.

Kas sa näed üritustes rohkem raskusi ja hädaohte või teostamisvõimalusi?

Ära unusta võimalikku halvemat, kuid pea silmas paremat! Optimism on julgustusliike, mis loob usaldust eneses ja teistes ning viib edule.

KITSAS SILMARING.

Kas sa oled uhke sellele, kui sul mõnes küsimuses oli õige arvamus?

Vaata kaugemale, ikka kaugemale: Ole ettenägelik.

„KÕIKTEADVUS“.

Kas sa oled veendunud, et tunned Süvene rohkem küsimustesse. Loe
skautlust A-st O-ni? rohkesti kirjandust.

Mõtle oma muudelegi vigadele ningpüüa leida nendele vasturohtu.

Tunnustamine (töotus).

„Põhjenez ühiku juvidel ning isikli-
kul sihil.“ Ta on sisemine toiming, anda
tõsist lubadust üksteise vastu indivi-
duaalselt, — kõik rändajad ühel ja sa-
mal teekonnal.

Sellepärast ei ole nõuetav, et sellest
tehtaks mingi avalik etendus ühel või
teisel viisil.

Vanemskautide tõeline juht on õige
isik selle toimingu kinnitajaks oma juu-
resolekuga.

Ka üksikuid vanemaid juhte võib ko-
hale paluda.

Pidage meeles: see on sisemine
lubadus, millega tuleb arves-
tada, mitte aga mingi tseremo-
oonia oma ametlikult kor-
raldusviisilt.

Vanemskautide „kodu“.

See võib olla küllaltki omapärane.

Vanemskautidele „kodu“ on tarvilik
põhjuseil:

- 1) töötoana — kus noored võivad
mõningaid esemeid valmistada;
sellepärast ärgu olgu see just
liiga mugav;
- 2) koondusteks — mitte ainult ühiku
nõupidamisteks, vaid igaks juhaks
kooskäämiseks;
- 3) ühiku koduna — kus võib tunda end
omasuguste keskel, seega kogu-
mispunkt. Sealjuures võimalda-
tagu vanemskautidele sisustada
oma kodu kõigi võimalustega,
ainult mitte üliloomselt ja kulu-
kalt.

„Salgad“.

Ei ole kindlat süsteemi ühiku jaotu-
seks salkadeks nii, nagu see teostub

skautide rühmas. „Seda võib“, mitte
aga — „tuleb teha“.

Vanemskautid organiseeruvad salka-
deks oma paremat äranägemist mõõda.
Kindlaid eeskirju ei ole, tuleb toimuda
nii, kuidas asi end paremini laseb ko-
handada tegevuse huvides.

Kogemused näitavad, et kindlaks
määratud salgad osutuvad sagedasti te-
gevuselt võimetuteks.

Kõige parem moodus on jaotada
ühik tegevuskondadeks (töökonnad), nii
nagu teoksil olevad ülesanded ette
näevad.

Vanemskautide ühiku nõukogu võib
kujundada komiteena, kelle ülesandeks
on läbisõeluda materjali, mida võiks esi-
tada ühikule kui tervikule arutlusteks ja
otsustamiseks.

Pidage meeles, et kasvatust juhtimis-
oskuse alal võib edasi anda suuremale
arvule, kui iga vanemskaut võtab oma
peale teatud vastutusega kohustuse, mis
seisab teatud asjas või tegevuses, milles
tema on spetsialiseerunud.

Kolmikrühmituse süsteemi
on kõneldud varemalt. Ühte
peetagu hoolega silmis ja mis on ka tea-
tud raskuspunkt vanemskautide kasva-
tuses: —

„et ei kisutaks oma kätte skaudijuhi
ülesandeid üheltpoolt ja ei püütaks asen-
dada salgajuhte, võttes viimastelt nende
võimalused ja et noored skautid omas
tegevuses ei kalduks vanemskautide kas-
vatusmeetodite alustele.“

Tegevuskavad.

Kindlad kavad pole nõuetavad. Ühiku
kalduvused ja kollektiivsed võimed mää-
ravad koonduse tüübi ja ilme.

Üldjoontes peetagu silmis:

- 1) Vestlused kaldugu alati praktilistele aladele ühel või teisel viisil. Eel praktilist tegevust on eelistatud vastav vestlus.
- 2) Koonduse edu põhjeneb kõigi kaastegevuses.
- 3) Nii vanemskautide juht kui ka töökonna juhid valitsegu endid juhiste andmisel või ette demonstreerimisel.
- 4) Koondusi peetagu võimalikult vabas õhus, ehk siis vähemalt koonduse lõpuosa.
- 5) Püüa teatud ülesandeid või teemi ikka lõpuni viia, või lõpuni püüda; hoidu sihitult ühe asja juurest teise hüppamast.
- 6) Pea meeles — „vanemskautlus on rõõmus vendlus“ — ütleb Baden-Powell, hoi a end alati vaos ja äravaata elule üleliigse tõsidusega.

Praktiline külg vanemskautluses

1) Vääriline suhe hundipoegluse, skautluse ja vanemskautluse põhimõtetes, sihtides ja meetodites — ning vastavalt abistamine igal võimalikul viisil.

Kogenemine: a) vaatluses, b) praktikas.

a) Vaatlus: —

vahetevahel käies „karja“ ja rühma koondustel, tähele pannes iga-suguseid tüübilisi nähteid.

b) Praktikas: —

organiseerides „karjale“ mängu; suurmänge rühmale, kergendades seega vahetevahel vanemate juhtide tööd; abistades rippumatult igas võimalikus olukorras.

2) Omandada praktilisi teadmisi laagri elust. Tegutsedes isiklikul, kahekaupa koostööl ning ühiku kui terviku tegevuses.

See pakub palju eeldusi ning võimalusi mitmekülgeks vabaõhu tegevuseks.

3) Sooritada üldises välistegevuses, matkadel ja rännakutel skaudi

I järgu matkakatse nõuded laiemas ulatuses, kaasa arvatud aruanded ja visandid.

Esijärjekorras töötatagu välja matkade sihid ja ülesanded, siis alles alustatagu uurimusretketega.

Märkus: Eelistatud siinkohal on vastava märgi sisseseadmine, mille saavutamine on skautluse põhialustega kokku kõlastatud nii, et see ei ole sedavõrd võistlus läbistatavate kilomeetrite peale, vaid matka kui vastustee konna de huvides. Inglise skautide põhimäärustes on näiteks nõutud 100 miili (umbes 169 kilomeetrit) läbistamist jalgsi või 400 miili jalgrattal ja seda ainult vanemskautidele. Vastavad nõuded skautidele on meile tuntud 1. järgu katses.

Märkide saavutamiseks on soovitatud ka eespool 1) ja 2) all antud nõuded vastavalt: instruktor ja laagrikorraldaja.

4) Tegelik hoolitsemine oma tervise eest puhtuse, värske õhu, harjutuste, toitluse ja riietuse seisukohalt; tunne peahuvi nii enese kui teise füüsilise tervise saavutamises ja hoidmises, samuti üldist vajadust nii kõlblise kui kehalise puhtuse mõttes.

Teatud skaudi erialad täidavad siin oma ülesande. Eelistatud on eriteadlaste juhised ja näpunäited. Üldised kursused esimese abi alal. Sportlikud mängud, kergejõustik, ujumine. Muu tervislik tegevus. See kõik sobib üksiktegevuskavadesse.

5) Veeta vaba aega tulusalt, näiteks käsitöö, lugemise, avastuskäikude teel ja kasutada kõiki võimalusi edasijõudmiseks kodanliku teennistuse suunas. (Vaata „Skautlikul teel“ lk. 194—195.)

Skautlus on igal juhul kasvatus otseselt või edasiarendavalt vaba aja kasutamiseks.

„Vanemskautide-kodu“ võib seada vastavalt töötoale; alates pisisajades võib hiljem suurigi asju valmis teha

Eeskätt pakub seks häid võimalusi „kodu“ enese sisustamine.

Virgutavalt mõjuvad ka rühmituse või maleva poolt aegajalt korraldatavad näitused.

Mitte vähem pole aga teisi vaba aja veetmisvõimalusi, nagu muusika, joonistamine, maalimine, kirjutamine jne.

Kui aga avarama silmaga vaadata, siis on eneset mõistetav, et koostöö huvides vastu astudes ühiskonna teenistuse suunas, peab vanemskautlus pakkuma rohkem.

Lähemalt vaadeldes tabelit („Skautlikul teel“ lk. 195) selgub meile palju. Sellest võime välja lugeda mõndagi uut, milleks igapäevale tema ümbrus ja kohalikud olud suuri võimalusi pakuvad. Esitame endile vaid kaks küsimust: 1) „Mida peame tegema“? 2) „Mida suudame teha“? — ja oskame leida neile sobiva lahenduse nii kuis võimaldab meie olukord.

SOOVITAVAIK RAAMATUID:

- 1) *Rovering to Success* by Lord Baden-Powell of Gilwell. Hind 1 s 6 d, köites 2 s. 6 d.
- 2) *Aids to Scoutmastership* by Lord Baden-Powell of Gilwell. H. 2 s.
- 3) *Rover Scouting*. F. W. W. Griffin. Hind 1 s. 6 d, köites 2 s. 6 d.

Vanemskaudi väärikamaid ülesandeid.

Vanemskautluses kehastub skautlik teenistus selle paremas mõttes.

Skautliku teenistuse mitmesugustes avaldustes näib *abistamine* skautide ja hundipoegade kasvatamisel esimesel pilgul vahest üsna kergena. Sellesse süvenedes, seda tundma õppides selgub selle kõrgeim väärikus. Algus ei ole siin raske, sest võimalused seks on vanemskaudil alati käepärast juba sellega.

et sinu ümbruses on kindlasti nooremaid poisse, kes sind tunnevad. Sina osutud üheks, kelle ülalpidamine ja eluviisid teatud määral poisse mõjutavad, ilma et sa seda ise teaksid.

See on ülesanne, milles sa võid saavutada suurigi tagajärgi, kasvatades poistest mehi; tagajärgi, mis on nähtavad nõnda, nagu nad su käte all edenevad. Ning need tagajärjed võivad olla ka vägagi väärtuslikud meie kodumaale.

Rahvahariduse edendamiseks on alati eelistatud vabatahtlik abi. Tänapäeva elunõuded ootavad palju vajalikke teadmisi eeskätt praktilistel aladel, millest koolikasvatus mööda läheb, kuid ilma milleta tänapäeva noor inimene läbi ei saa, kui ta tahab elus edasi jõuda. Siin on vabatahtlikkude „vanemate vendade“ abi hädavajalik.

Vanemskaudid, pannes käed külge oma rühma või karja juhtimisele abiks, eriti aga laagris, osutavad sellega kõrgeväärtuslike teeneid noorte poiste arenemise hüveks, tuues samal ajal enesega kaasa ka õilsama rahuldustunde Igaüks, kes on õpetanud mõnda koera või hobust, tunneb sellest tekkivat huvi ning seestmest vastutatu, kuid kuivõrd suurem peaks see rahuldus olema noore inimolendi õpetamise puhul, kui näed tema iseloomu muutuvat ja kujunevat õiges suunas elu jaoks. Siis sa tunned, et oled tõesti midagi väärtuslikku korda saatnud.

Suuremaid ja vastutusrikkamaid kohustusi.

Kui elu kohustused panevad sinu peale mingi vastutuse, nagu juhtida mingit kaitist, kaitsta vastutavalt mingit masinat või laduda kas või telliskive, — pidid sina enne seda kindlasti sooritama katse või ette võtma mõningaid õppekäike. Ning ometi kõige suuremaks ja kõige vastutusrikkamaks kõigist kohustustest on laste elu ja õnne kujundamine, — kusjuures liigseid lootusi pannakse

sagedasti ainult õnnele. Ent kui palju sa võiksid nendele anda, oleks sul vaid oskust ja kogemusi noorte kasvatamiseks.

Lord Baden-Powell ütleb siinkohal: „Sina saad vastutavaks, saates oma pojad ja tüdrukud ellu ning andes neile abistavat kätt, et alata elu edukalt. Kui sa seda ei tee ning jäätad nad eneste hoolde, lastes nad sattuda viletsusse või

hukatusse, siis oled sa süüdi põlatavas kuriteos.“

Vanemskautluse kaudu avaneb sulle võimalus, läbi teha paremaid ja kasulikumaid üritusi „isaliku“ kasvatuse töös. Sa võid poistele kätte näidata õigeid püüdeid, tervislikku tegevust, mis õpetavad poissi viimaks „juhtima ise oma paati“, ja sul on võimalus hoiatada teda ettetulevatest kaljudest.

Kuidas valmistuda elule?

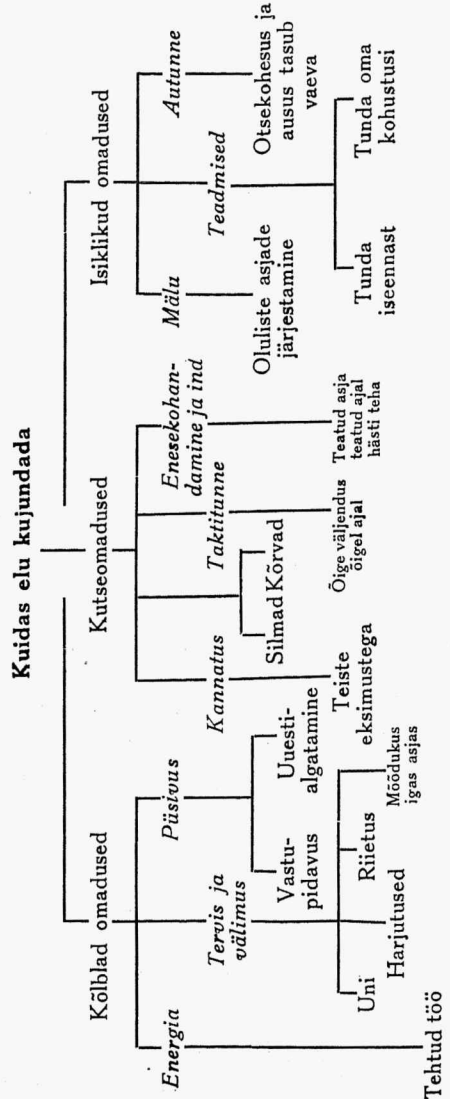
Siin on skeem, millesse noor inimene peaks süvenema, kui ta valmistub ette oma elu jaoks. Olulisemaid omadusi, mille poole meie peame püüdma, on paigutatud sellesse tabelisse.

Kursiiv- (kallak-) kirjas trükitud omadused on need, mis peavad kujutama seda, mida tavaliselt nimetatakse *iseloomuks*; ning iseloom ongi see, samuti nagu oskus ja osavus, mis aitab inimest edasi eluteel.

Erilist tähelepanu tuleks juhtida ühelt poolt *energiale*, teiselt poolt *kannatusele*.

Energia tuleb osalt heast kehalisest *tervisest*, kuid peamiselt *õigest huvist oma töö vastu*. Mõnel inimesel näib üldse puuduvat huvi oma töö vastu, sest see paistab neile liiga piiratud ja üheaoline.

Neile oleks hea, kui nad vaataksid ringi ja näeksid, kuidas nende töö sobib kogu töötulemuste tervikklikkusesse; ning kui nad vaataksid vähegi avaramalt, näeksid seda väärtust, mida nende töö loob väljaspool töökoja või ameti seinu. Parimad töölisel, nagu inimesedki, kes oskavad elada, vaatavad oma tööle kui teatud mängule: mida tõhusamalt nad mängivad, seda rõõmsamaks see muutub

Skautlusest eemalejäämise põhjusi.

1. IGAVAD TÖÖKAVAD võivad halvata nii üksikute poiste kui ka kogu rühmituse tegevust ja indu. Hea kava põhjeneb heal ettevalmistusel. Pool tundi enne ning veerand tundi peale koondusi peetagu nõu rühmituse nõukoguga, selgitades ning võttes arvesse poiste seisukohti ja soove. Pandagu rõhku poiste oma soovidele, mitmekesisusele, uudsetele mõtetele, skautide vabale algatusele ja iseseisvatele üritustele. Mindagu vabasse loodusesse, lastagu salgal teotseda omal käel, salkadel kohata omal algatusel, korraldada võistlusi jne. Küsitagu nõu ja abi vanematelt juhtidelt.

2. KUTSE- JA ÕPPETÖÖ.

Teenistus- ja koolikohustused (eriti õhtukool) võivad sageli takistada skautlikust tegevusest osavõttu, eriti kui nad langevad ühte koonduste ajaga. See pärast vajab esijoonel koonduste aja kindlaksmääramine hoolsamat kaalutlemist. Kui poiss on tõsiselt takistatud osa võtmast, tuleb teda julgustada kaaslema võimalust mööda, arvestades teda ajutiselt ülemääraliseks. Otsi teid lahenduseks, pea temaga nõu, püüa teda hoida, kuid sundimatult. Säilita endiselt sõbralik vahekord ka siis, kui ta on sunnitud eemale jääma kas või mõne kirja või sõbraliku kutse näol huvitavamatele üritustele, laagrisse jne. Sellisel koheldes tuleb poiss enamikul juhul peale takistuse möödumist iseenesest tagasi või jääb oma edasises elus ustavaks skaudisõbraks, kes püüab oma kutsetöö kõrval aegajaltki pühendada skautlusele.

3. MUUD HUVID.

On üsna loomulik, et tänapäeva erksa poisi huvi ei piirdu ainult skautliku tegevusega: spordivõistlused, kino, võibolla ka teine sugu jne. köidavad kindlasti

tema tähelepanu suuremal või vähemal määral. Et seda mõista, peab skaudijuht ise ka täielikult kontaktis olema eluga—tänapäeva eluga. Ainult kui tema ise on nende aladega kokku puutunud, on ta võimeline säilitama vajalikku tasakaalu poiste erihuvide vahel. Vahest õnnestub juhtida mingi võõrhuvi samalaadsele skautlikule alale: pakkuda näit. liigse filmihuvi asemel seikluslikke tegevusi, näitlemisvõimalusi jne. Kuid tuleb hoiduda ka skautlust ülekoormamast kõigi nende üritustega, mis skauti huvitavad ning mis sobivad siiski paremini mujale. Skautlus ärgu kujunegu kunagi eluvõõraks, skaudijuht ärgu tõmbugu tagasi tegelikust elust, vaid vaadaku enesele kui teistele skautidele, kui tänapäeva ühiskonna liikmetele.

4. LOJAALSUSE PUUDUS ÜHEGI RÜHMA VASTU ÜLDSE.

Ilmneb sagedamini nooremate kui vanemate poiste juures. Püüva ja sihi-kindla kasvatusena saab sellest enamasti üle. Tuleb arendada ühiseid huvisid, ühiseid üritusi ja kambavaimu.

5. JUHT EI MÕISTA OMA VANEMSKAUTE.

Võib juhtuda, et skaudijuht, mitte mõistes ning seetõttu vähem usaldades oma vanemaid skaute, keelab neile nende arenemisele vastavat vabamat tegevust ja algatust, juhtides nende tegevust liiga üksikasjalikult kogu aeg. Poisid omakorda tahavad teotseda rohkem omal käel, tahavad teostada omi ideid. Skautmaster ei tohi kunagi summutada nende algatust, peab vastutulelikult suhtuma igasse kavatsusse ja algatusse, kaaludes ühes poistega nende teostamise võimalusi ja otstarbekohasust. Ei tohi poiste indu pidurdada mõne võibolla vähemõnneliku mõtte otsekohese mahalaitmi-

sega. Temal tuleb püüda vaadelda asju poiste seisukohalt. Ta peab toetama poiste püüdeid edenemisele ning leidma selleks sobivaid võimalusi.

6. USULISE KASVAT. PUUDUS
või puudused võivad takistada poiste ter-
vikulist ja tasakaalustatud sisemist arengut.
Tuleb osutada tarvilikku tähelepanu
usulistele küsimustele, arendades
koostööd kirikuga ning arutades läbi
jumalateenistusel käimise jne. küsimused
õpetajaga ning vanematega. Skautlik
jumalateenistus võib tõhusalt abistada
skautlikku kasvatust.

7. VANUSELE SOBIMATU TEGE-
VUS esineb sageli siis, kui erivanuses

poisid on sunnitud koos töötama. Pole
loomulik, et 16-aastased mängiksid 12-
aastastega. Rühm koosnegu küllalda-
sest arvust poistest, siis leidub ka kül-
laldaselt ühevanuseid poisse salkade
moodustamiseks. 15—16-aastase poisi
iseloom nõuab vahelduvat ja kaasakis-
kuvat tegevust. Kõige sobivam sellele
eale on just I järgu katse ettevalmistus.
Head ja sagedad laagrid pakuvad ses
suhtes paremaid võimalusi. Et nad olek-
sid veelgi haaravamad, hoidutagu liiga
ühetaolistest suvilaagritest, endistest
kohtadest ning teiste laagrite või asulate
lähedusest. Harrastatagu rändlaagreid,
rännakuid, otsitagu uusi teid ja maas-
tikke.

Skautijuhhi lähtekohti.

Järgnev kirjutis nskm. R. Keres'elt käsitleb ülevaattlikult läh-
tekohti, mis omavad noorte juhi
ülesannetes kaaluvat osa.

Skautlus on kavatusviis, mis peami-
selt seisab isiksuse kujundamises. Selle
tagajärjed olenevad esijärjekorras juhi
isiksuse kindlusest. Iga skautijuhhi ning
üldiselt noorte juhi tegevus leiab lühema
või pikema aja järel jäljendamist. Selle-
pärast peavad juhid olema läbiimunud
õigest skautlikust vaimust, et õieti mõis-
ta ja hinnata skautlikku kasvatussüs-
teemi ja olla eeskujuks noortele.

Üks tuntud pedagoog ütleb: „Kui al-
gaja õpetaja märkab, et klassi kord te-
ma kätest tahab ära minna, siis ei tohi
ta haarata kepi järele, vaid peab vaa-
tama, kas tema ise pole korrarikkumise
põhjustajaks.“ Sama võiks öelda ka
skautjuhtide kohta, kui nende töö ei
anna soovitud tulemusi. Siin ei aita
muu, kui tuleb koputada enese südame-
tunnistusele ja küsida, kas olen ma ise

hea skaut? — Kas ma ise teen seda,
misa ma noortelt nõuan? Olen ma ise
selline, nagu ma soovin noori näha? Sel
viisil on kõige parem leida skautlikus
kasvatuses esinevaid vigu ja põhjusi,
millest need on tingitud.

Skautlikus organisatsioonis väiksei-
maks ja ühtlasi otstarbekohaseimaks
juhitavaks ühikuks on salk. „Salk on
alati sarnane tema juhiga.“ See on
psühholoogiliselt täitsa põhjendatud
vastastikuse mõjustamise seadusega.
Iga indiviid mõjustab tahes või tahtma-
tult, teadlikult või teadmatult, vastuseis-
tamatu jõuga teist indiviidi. Mõju tu-
gevus on olemas täielikult isiksusest. Mida
kindlam isiksus, seda tugevam mõju teis-
tesse.

Skautliku kasvatuse seisukohalt juht
oma eeskujuga avaldab mõju noortesse,
kusjuures juhi isiksus saab siin mõõdu-
andvaks. Isiksus areneb välja järje-
kindla töö ja tegevuse kaudu, mida ju-
hib kindel tahe. Sõnade ja lubadustega

veel ei kasvatata. Juhil on olulise tähtsusega tahtejõud ja enesevalitsemine, miqe omandamine aga nõuab erilist vaeva ja pingutusi. Iga väiksegi liikutus, liikumine, hääle kõla, noorele juhitud pilk, kõnes tarvitav toon jääb noorele meelde. Seda kõike märkab ta väga kiirelt. Üks ameerika kõnekäänd ütleb: laps olevat parim inimestetundja. Väga selgesti märkame seda koolis juba esimestel tundidel. Kuidas õpetaja väljendab ennast teatud juhtudel, see leiab õpilaste seas järeletegemist omapärase hääle ja isegi miimikaga.

Iga juht võib nii palju anda, nagu temas endas on. Sellest seisukohast vaadates on eriline tähtsus juhtide koolil ja juhte ettevalmistavatel kursustel, et juhid saaksid tarvidust mõõda oma teadmiste ja oskuste tagavara järjekindlalt suurendada. On ju vana tõde, et seal, kus midagi pole, ei ole midagi võtta, et see ei saa anda noortele midagi, kel endal pole midagi.

Iga juht peab olema teadlik oma võimetest, oskustest ja teadmistest. Juhi kohustusi enda peale võttes peab ta esitama endale küsimused: 1) Kas ma olen õigustatud juhtima teisi mõjustavalt? 2) Kas sisaldab minu isiksus tarvilikke eeldusi, et olla noortele eeskujuks? 3) Kas ma võin seda suurt vastutust endale võtta, et kujundada arenevat noort enda sarnaseks?

On olnud juhtumeid, kus ühe küla elanikud kirjutavad kõik ühtemoodi, sest nende õpetaja oli nii õpetanud.

Ühe gümnaasiumi esimeses klassis olid mitmesuguse päritoluga õpilased ja kirjutasi igauks omamoodi. Aasta lõpul kirjutasi aga kõik püstkirja. Mispärast? Lihtsalt sellepärast, et õpetaja tarvitas püstkirja. On kindel, et noored jäljendavad küllaltki suurel määral oma õpetajat. Niisugune mõju on loomulik, instinktiivselt esinev, ilma kõige vähema tahte kaasmõjuta.

Need on ainult välised tunnused ja sellepärast hinnatakse neid vähe. Oleks aga kasulik tunda õppida neid siseisi jõude, millega üks mõjub teisesse. Kui meie, juhid, suudame seda teadvust saavutada, siis võime paljusid noori kõrvale juhtida ohust, mida rikutud „kasvatataja“ üleannetuse või pahatahtlike sõnadega võib noortele külge pookida.

See on küll midagi suurt, olla juht, aga see nõuab ka tõsist vastutust Jumala ja inimeste ees.

Igauks, kes tahab edu näha iseloomu kasvatamises, peab sihikindlalt ületama kõik esinevad raskused ja omandama teadliku arusaamise moraalsusest. Ainult selline iseloom võib kasvatavalt mõjuda.

Psühholoogia ühelt poolt, loendamatu praktiisid kogemused teiselt poolt, aga ka kogu skautluse ajalugu õpetab meile — poolik seisukoht kasvatustöös pole midagi väärt.

Iga skaudijuhi pühimaks kohuseks on, hoida järjekindlalt silme ees skaudiseadused, töötada nõuete ja veenete järgi, sest skaudiseadused omavad täna, homme ja edaspidi üht ja sama tähtsust, kuna aga juhuslikud mõtted võivad olla vägagi kõikuvad ja muutlikud.

Skaudijuhi katse tähtsamaks eeltingimuseks on skaudiseaduste kui elu juhtaluste tunnustamine ja nende järgi käimine. Sest juht on noortele elavaks seaduseks ja skautide ideaali kehastuseks. Iga skaut tunneb ennast kohustatud olevat sama palju seadustest kinni pidama, kuivõrd ta seda märkab juhi juures. Isegi kõige kindlamad noored taganevad antud lubadustest, kui nad näevad päevast päeva, kui kergesti juht lubadustega mängib. Asjatult räägitakse vahvusest ja valmisolekust, kui need jäävad ainult sõnadeks, vähe on töötusest, kui selle järgi ei toimita. Kuidas võiks juht nõuda näiteks 10-nda seaduse täitmist, kui ta ise oleks must ja räpane?

Juht peab endalt rohkem nõudma kui skautideft.

Hea eeskuju on rohkem kui palju sõnu.

Olulist tähtsust omab järjekindel enesekasvatuse ja juhtide täiendamine skautlikus vaimus, olles eeskujuks nooremale skaudipererele. Skautide hüüdlausena võiks küll kõlada: „enesekasvatuses ikka edasi!“ See maksab skautide kohta, veel suuremal määral aga juhtide kohta. Enesekasvatamine ei teostu üleöö, vaid nõuab pikemaajalist tahtekindlat tööd. Iga päev peab väsimatu tööga, püsivusega ja mehise kindlusega midagi väärtuslikku korda saadetama, midagi uut algatatama. Hingeeluliste põhialuste järgi vaimses elus paigalseismist ei tunta. Inimese hinges pole kunagi rahu, on alati kestev liikumine kas edasi või tagasi. Päev, kus edasiminekut pole, edusamme ei tehta, tähendab tagasiminekut. Päev, kus pole tööd ja tegevust, on kadunud nii skaudile kui ka skaudijuhi.

Noori tööle rakendades peame arvestama nende vanust ja iseloomu omadusi. On ajajärk, kus noor võib kergesti langeda kiusatustesse ja tunneb sealjuures ennast täismehena. Sealjuures pttub ta sageli. Siin peab juht teadlikult noorele liginema ja talle õige suuna näitama. Sel teel võib enneaegsetest „täismeelest“ saada veel päris korralikud kodanikud.

Skaudijuht ei vaata endale kui kõik-teadjale, vaid julgustab ja rõõmustab ennast iga tööga, sisendades endasse praktilist enesekasvatust, mida annab edasi noortele

Ei ole kerge olla skaudijuht. Skautlik töö nõuab aega, samuti nõuab aega skautlike teadmiste omandamine. Ja kogu selle aja eest ei saa juhid mingit ainelist tasu. Skautluse tööd võib ainult see teha, kes on suuteline ennast selleks ohverdama. Eneseohverduse pärast peab juht loobuma sagedasti oma huvidest.

Peab noortega koos matkama, elama laagrites, tundma huvi noorte tegevuse vastu jne. Alatine tegevuses olek nõuab sisemist ja välimist tugevust. Ühtlasi pakub see aga seemist vastutatu ja rõõmsat meeleolu ning tööindu.

Juht tunneb endas huvi noortega töötamiseks. Iga skaudijuht, kes on asunud noortega tööle, peab teadma, et tema elu ja areng skautlikus töös oleneb tema enese tegevusest. Juhi ülesandeks pole ainult eeskuju, seaduste ja sihtide järgi käimine, vaid tuleb silmas pidada ka skautluse elulist tähtsust — peab koguma igasuguseid praktilisi teadmisi mitte vaimse tööga, vaid tegelike harjutustega. Juht rääkigu sageli noortega, võtku osa nende omaste ülesannete lahendamisest, selgitagu tarvidust mööda hingeelulisi küsimusi, elagu kaasa nende huvidele, nagu jälgimisel, võistlustmängude teostamisel ja ärgu naergu ja naljatagu nende tegevuse üle. Juht arendagu noortes täisväärtuslikku isiksust ja olgu ise ihu ja hingega nende tegevuse juures. Ei ole tõesti kerge noortega läbi arutada eetilisi probleeme ja niisugusel teel, et see ei kujuneks jutlustamiseks, manitsustega kohtumõistmiseks või käskude jagamiseks. See kõik peab toimuma praktilisel teel ja nõuab peale alatiste harjutuste ka kiiret otsustusvõimet.

Skaudijuht peab tundma praktilisi oskusi. See on üks olulisemaid nõudeid. Kui aga poisid märkavad, et nende juht ei suuda toime tulla igasuguse tööga, mis talt nõutakse, ei tunne mänge, kaardilugemist, märke, signaale jne., hoiab saamatuse pärast suurematest ülesannetest kõrvale, siis on kindel, et sellisel juhil pole kindlamat püsimist oma kohal.

Juht, kes pole laagris elanud, pole seal toitu valmistanud, pole suurmänge kaasa mänginud, pole külma kannatanud, pole ühtegi matka teinud, — sellest ei saa tublit skaudijuhti.

Iga skaut peab oma juhi võimeid usaldama. Peale oskuste on skaudijuhil tarvis ka teadmisi. Peale skautluse eksamite nõuete peab juht lugemata määral omandama pedagoogilisi teadmisi, kas vastavate kursuste või kasvatustasandite kaudu, ja rakendama neid tegelikkusse noorte kasvatamisel.

Võiks nimetada veel üldiselt, mis oleks tarvis teada igal skaudijuhil. Välismaailma valitseb üldine areng, sisemaailma aga inimeste tundmused. Et aga paljudel puudub enese tundmine, siis seega loomulikult ka inimeste tundmine. Ainult vähesed inimesed on võimelised tundma õppima noorte hingeelu, noorte sisemisi võitlusi kurjade pahede vastu. Kui juht tahab noori nimetatud võitlusest välja juhtida, siis peab ta oskama kujutleda

sisemist tumedate jõudude mõju tema hingeellu. Peab kogemusi omandama ja teadlik olema, kui palju püsivat tööd tuleb teha, et noort kurjadest kalduvustest õigele teele viia. Kuigi esinevad mõningad äpardused, ei tohi siiski sellest kasulikkusest kasvatustööst lahti ütelda, sest väsimatu püüdlikkusega ja tahtega saavutatakse mõndagi. Ainult üksiku inimese ülekaik paremusele juhtida, see on isegi juba suur saavutus.

Igaüks, kes tunneb huvi noorte kasvatamise ja arendamise vastu, rakedagu käed külge, sest võib-olla oled just sina see, kes suudab mõnegi noore kuristikku äärelt tagasi tõmmata ja uuele ning ilusale tulevikule vastu juhtida.

Noorte tulevik kohustab kõiki!

Lõpetades „Skautluse“ toimetamise loodan, et ilmunud 4 vihku oma sisulit suudavad edasi viia skautliku kasvatusemeetodite mõisteid meil Eestis mõnegi sammu võrra. Minu püüdeks oli pakkuda äärmiselt kokkuvõtlikul kujul enam-vähem terviklikku ülevaadet. Vähemalt usun, et need read meie noorte juhte, eeskätt skaudijuhte viivad mõnes suhtes järelemõtlemisele skautluse kasvatussüsteemi kõrgetes väärtustes ja suurtes võimalustes eesti noorsoo isetegevuse edaspidise arengu huvides.

Minu püie ja lootus seisab selles, et see materjal, mis õieti esmakordse katseena paberile kantud ja trükituna avaldatud, suudaks pakkuda esialgseidki näpunäiteid meie noorte juhtide edaspidiste töökavade väljaarendamiseks nende oma algatusel.

Aastakümnete pikkune töö vahest kannab vilja, et meil välja kujuneb noorte isetegevuse töö meetod, mille kujundamiseks kasustame õigeid allikaid õiges kohandamises meie oludega.

Selles mõttes lugejad vabandavad ehk mõningate ettetulevate vigade või ebatäpsuste puhul.

Nagu I vihkus üks märge vihjab ka „skautlike mängude“ avaldamisele, ei leidnud ma siiski pärast selleks vajadust, kuna on vahepeal teisi selleltaadilisi väljaandeid ilmunud.

Lõpetades soovin kõigile kaastastele, kelle kätte need read satuvad, püsivat töötahet! Ega siis tagajärjedki mägede taha jää.

Tartu, 20. V 36.

H. M.—n.

Sisu.

	lk.
1. RAHVUSLIK NOORSOO ISETEGEVUS SKAUTLUSE PÕHIALUSTEL	1
2. SELGITAVAIK ÜLESTÄHENDUSI SKAUTLUSE MEETODIS	2
Salk ja rühm	4
Skautide rühm	4
Kolmikrühmituse süsteem	6
Majandusala	7
Skaudi seadused ja töötus	8
3. JUHTIDE ETTEVALMISTUS:	
Harjutuskoondusi (kavad)	11
Metoodilisi näpunäiteid; signaalid, lipp, tervitus, leppemärgid, esmasabi, Kimi-mäng, jälgimine, signa- liseerimine	14
4. EESTI SKAUTLUS ARENEB HEADE LAAGRITE KAUDU	17
5. METOODILISI NÄPUNÄITEID (semafor, morse)	18
6. I JÄRGU KATSELE (skaudisamm, tuletegemisest ja keetmisest)	20
7. LAAGER:	
Eeltööd	21
Kirves	23
8. ALUSEID LAAGRITE KORRALDAMISEKS:	
I Enne laagrit	24
II Laagris	28
III Laagri lõpetamine	30
IV Pärast laagrit	31
Üldised määrused laagriteks	32
9. SKAUTLIK KIRJANDUS	33
10. SKAUTLIKU KIRJANDUSE NIMESTIK	34
11. MÄLESTUSI GILWELL-PARKI LAAGRIST (piltides)	3 ja 38
12. RIPPUV SILD	38
13. HUNDIPOEGLUS — SKAUTLUSE NOOREM HARU:	
Kasvatuseviis	41
Hundipoja aastad	42
Kuidas alata organiseerimisega	44
Kasvatusevahendid	46
Laager	46
Kokkuvõte	47
Erialad	48
14. VANEMSKAUTLUS:	
Sihid — meetod — juhtimine	50
15. SKAUTLUSEST EEMALEJÄÄMISE PÕHJUSI	59
16. SKAUDIJUHI LÄHTEKOHTI	60
17. SISU	64

721

Hind 1 kroon

Samalt autorilt varem ilmunud:

Skautlikul teel

Käsiraamat poistele, noorte juhtijaile ja noorte
sõpradele. 232 lk. Hind 1.50
kalingurköites „ 2.—

Eesti skaudi käsiraamat

Muudetud ja täiendatud trükk. 1936. a. 88 lk. Hind —.50